

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Святий Кіран, католик

Церква в Кемпбелт ауні та Айлі

Seann Loch Chille Chiarain

10 травня 2026 року

Шоста неділя

Великодня

Гімни/Музика на неділю

Процесія

61 Будь моїм баченням

Оферторі

67 Благословенний ти, Господи

Музика причастя

Тебе поєм (Ми співаємо тобі)

Післяпричастя

58 Заспокойся і знай, що Я — Бог

Рецесія

14 Алілуїя, алілуя, дякуйте Господу
Вроду

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

Шостий тиждень у Eastertide

Вівторок: **Свята Меса, 18:00**

Середа: **Вознесіння Господнє, Меса з бдінням, 18:00**

Група для обговорення: писання під час
Великодня, 10:30 ранку в каплиці

Четвер: Вознесіння Господнє, Меса вдень, 10:00

П'ятниця: **Без меси**

Наступних вихідних:

Субота, 16 травня, **Вічна меса, 18:00**

Неділя, 17 травня, **7-ма неділя Великоддя, Свята Меса, 10:00**

Таїнство примирення: субота з 17:30 до 17:50 або будь-коли за запитом.

Єпископальна церква Святого Колумби, Брідженд, острів Айла

17 травня, 7 неділі Великоддя: **Свята меса, 16: 00**

Відповідь на псалом

Вигличте з радістю до Бога, до всієї землі.

Євангельське прославлення

Алілуя, алілуя.

*Якщо хтось мене любить, він виконає моє слово, каже Господь,
і мій Отець полюбить його, і ми прийдемо до Нього.*

Алілуя.

Антифон причастя

*Якщо ти любиш мене, дотримуйся моїх заповідей, каже Господь,
і я попрошу Отця, і він надішле тобі іншого Параклета,
Бути з тобою назавжди, алілуя.*

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме — день за днем.

ПОНЕДІЛОК: ВЕЛИКОДНІЙ БУДНІЙ ДЕНЬ

11 ТРАВНЯ 2026

Приїжджай до мене вдома

Бог дарував творіння так багато дарів. Насправді світ існує саме тому, що Божа любов переповнилася — Бог хотів поділитися божественною любов'ю. Бог навіть послав Ісуса і став людиною, щоб залучити людей глибше до життя в Богові. Тож хіба відповідь на всю цю щедрість не повинна бути щедрою, коли ми приймаємо Бога у своє життя, будемо відкритими і запрошуваними разом із Богом у молитві, а також шануємо і піклуємося про наш світ і його створіння? Починайте відкривати двері вже сьогодні.

Сьогоднішні читання: Діяння 16:11-15; Іван 15:26-16:4а. *"Якщо ти вважаєш мене вірним Господу, приходь і залишайся в моєму домі."*

ВІВТОРОК: МЕМОРІАЛ СВЯТИХ НЕРЕЯ ТА АХІЛЛЕЯ, МУЧЕНИКІВ

12 ТРАВНЯ 2026

Завдайте удару за мир

У перші роки існування церкви точилася дискусія щодо того, чи повинні християни належати до римської армії, хоча багато хто так і було. Двоє мучеників, яких пам'ятають сьогодні, Нерей і Ахіллей, були членами елітної Преторіанської гвардії, але після того, як вони стали християнами, відмовилися служити і зрештою були заслані та страчені. Наприкінці IV століття папа Дамас наказав зробити напис на їхню честь, який частково містив так: «О, чудо віри! . . . вони навертаються . . . Вони викидають свої щити, обладунки та закривавлені списи. Сповідуючи віру Христа, вони радіють, свідчачи про його триумф.» Які сміливі і, можливо, ризиковані шляхи ви можете обрати, щоб жити в те, у що вірите?

Сьогоднішні читання: Діяння 16:22-34; Іван 16:5-11. *"Він привів їх до себе додому і приніс їжу."*

СЕРЕДА: НЕОБОВ'ЯЗКОВИЙ МЕМОРІАЛ ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ

ФАТІМСЬКОЇ

13 ТРАВНЯ 2026

Сила молитви

Коли Пресвята Діва Марія з'явилася трьом дітям у Фатімі, Португалія, у 1917 році, багато хто насміхався — і багато хто досі це робить. І яке шокує, суперечливе розкриття зробили діти щодо слів Богоматері, що викликало таке недовіру? Вона сказала те саме базове слово, що завжди каже, коли з'являється: молись. За різні речі — за світовий мир чи для грішників — але моліться. У цьому випадку вона назвала себе «Пані Розарію» — навіть нагадавши католикам про інструмент для молитви! Коли ти востаннє виконав її простий наказ?

Сьогоднішні читання: Діяння 17:15, 22-18:1; Івана 16:12-15. *"Те, що ти неусвідомлено поклоняєшся, я проголошую тобі."*

ЧЕТВЕР: УРОЧИСТІСТЬ

ВОЗНЕСІННЯ ГОСПОДНЬОГО

14 ТРАВНЯ 2026

Піднятися до виклику

Коли Христос воскрес із мертвих, це було не просто питання того, що його душа потрапила на небо. Вперше він з'явився фізично своїм учням. Потім, коли він піднявся, забрав із собою тіло. Його повернення до правої руки Отця мало сенс, адже Ісус був, зрештою, Богом. Однак те, що його тіло йшло з ним, було так само необхідним, бо Бог не приймав людську форму, щоб скинути її, ніби це був тягар. Ось велике покликання, яке нагадує святкування Вознесіння: розділяти життя Бога і підноситися до Бога.

Сьогоднішні читання: Діяння 1:1-11; Ефесян 1:17-23; Матвія 28:16-20. *"Він з'явився їм живим."*

П'ЯТНИЦЯ: ДРУЗІ

15 ТРАВНЯ 2026

Чи можеш ти побачити Бога і жити, щоб розповісти про це?

Ніхто», — каже Бог у Книзі Виходу, — «не бачить і живе Мене» (33:20) — майже ніхто, звісно. Мойсей, наприклад, говорив із Богом «віч-на-віч, як людина говорить з другом» (Вихід 33:11) без миттєвого випаровування. Християнська теологія називає цей досвід блаженним баченням: повним небесним усвідомленням Бога, яке охопило б більшість смертних протягом їхнього земного життя. Це не означає, що не можна час від часу побачити Божественне. Поклоніння і служіння, які ви приносите як християнин, відкривають двері до святого і ведуть вас до повноти повного спілкування з Богом назавжди.

Сьогоднішні читання: Діяння 18:9-18; Іван 16:20-23. *"Я побачу вас знову, і ваші серця зрадіють."*

СУБОТА: ВЕЛИКДЕНЬ У БУДНІ
16 ТРАВНЯ 2026

Яка радість!

Радість слід частіше святкувати за чесноту, якою вона є. Великий католицький теолог XIII століття святий Фома Аквінський вважав, що людство буквально «не може жити» без радості. Він стверджував, що щастя або благословенне щастя є кінцевою метою людського існування і веде до бачення Божої сутності. Хоча життєві перешкоди та невдачі ускладнюють нам постійну радість, ми пам'ятаємо слова покійної оперної співачки Беверлі Сіллі, яка казала, що ми не завжди відчуваємо щастя, але завжди можемо бути веселими. У цей радісний Великодній сезон принесіть гарний настрій у все, що ви робите, і в кожного, кого зустрічаєте сьогодні!

Сьогоднішні читання: Діяння 18:23-28; Івана 16:23б-28. *"Проси — і отримаєш, щоб твоя радість була повною."*

Читання на шосту неділю Великодня

Діяння апостолів 8:5-8, 14-17

Філіп приносить звільняюче Євангеліє, а Петро і Іван — Духом.

Псалом 66:1-3, 4-5, 6-7, 16, 20

Радість — це природна реакція для тих, хто бачив величезні справи Бога.

1 Петра 3:15-18

Будьте готові пояснити свою віру, але не сперечатися з непристойною силою.

Івана 14:15-21

Ісус не залишає своїх друзів, а посилає їм Адвоката, щоб вони залишалися близькими.

Слова на Слові

*

Месія справді прийшов, але тепер нам слід чекати на Нього знову, як ніколи раніше — і не лише на невелику групу обраних, а на всіх людей. Господь буде повільно прийти, якщо ми не будемо щиро чекати на Нього. Саме це накопичення бажань має спричинити Парусію (П. Тейяр де Шарден).

* *

Відчуйте насмішки, які болять наші серця!)-:

Відчуваєш це? Гостра насмішка, яка триває крізь історію і завдає болю в наших серцях?

"Вони вірять, що тіло знову підніметься!" — холодно засміялися греки. «Вони поклоняються тому брехуну, Христу, як Спасителю!» — кричали євреї з гнівом. Сьогодні наш світ досі насміхається з нас: «Рай? Пекло? Дияволи? Ангели? Які ж дурні історії!"

Щотижня телевізори та газети говорять про нас — католиків, справжніх віруючих. Іноді їхні слова звучать як теплі обійми: гарні статті, що вихваляють нашу міцну мораль, святі

традиції та міцну віру. Шоу, які діляться правдою, кажуть, що віра — це життєво важливий вогонь — глибокий комфорт і впевнена безпека, яких кожне серце так прагне. Але боляче, коли з'являється насмішка! Навіть наші власні церковні лідери та віруючі помиляються, захищаючи нас, даючи боєприпаси ненависникам. Дуже боляче, правда?

Чи може невіруюча справді говорити за нас? Ні — вони просто спостерігають здалеку, як чужинці, що малюють тіні. Вони холодно вивчають нашу історію, ставляться до наших ритуалів як до старовинних музейних експонатів, наше святе мистецтво — як гарні картини, наші священні книги — як до старого мотлоху. Бібліотеки переповнені своїми розбирами «релігійних почуттів» — розрізаних, позначених і збережених. Але глибоко в серці ми знаємо, що вона порожня. Вони сумують за справжнім, б'ючим серцем віри!

Істина, що живе в нас!

Наше християнське життя, наш тісний зв'язок з Ісусом, росте в таємному саду серця — святому вогні душі. Вона особиста, сяє по-різному в кожному з нас, але об'єднує нас у Його Тілі, Церкві. Ми піддаємося Його Слову. Віра — жива надією, довірою, любов'ю — керує нашими кроками, живить нескінченну роботу Церкви. Разом у наших відмінностях, пов'язані цим святим вогнем, ми — Одне — сильне, незламне!

Послухайте Любовний Поклик святого Петра – нехай він торкнеться вас!

«З лагідністю і повагою зберігайте чисту совість, щоб ті, хто говорить зло проти вашого доброго життя у Христі, соромилися своїх брехнів. Краще, якщо Бог забажає, страждати за добро, ніж за зло» (1 Петра 3:16-17). Це глибоко мене зворушує! Живіть цим — дотримуйтеся Божих правил усіма силами. Цей яскравий приклад, це добре християнське життя, повертає загублених людей назад. Аргументи не змінюють — Святий Дух робить це через вас, сяючи!

Навіть у великих наукових суперечках — від квантової фізики, біологічних чудес до космічних загадок — розум каже: Віра не дурна; Атеїсти не володіють логікою. «Бог існує» чи «Бога немає» не можна довести лише думкою. Жодна мова не дає віри; Слів недостатньо.

А твоє життя? Він тягне, перемагає, рятується!

Продовжуйте робити велике добро — не заради показухи, а заради любові до Нього. Це рятує тебе, показує світу силу Церкви. Встаньте, вірні — нехай ваше життя світить світлом Христа! Насмішка падає, серця прокидаються, вічність кличе. Ти можеш. Ти мусиш. Він тобі довіряє. Живіть це зараз — відчуйте перемогу у своїй крові!

Правда, що плаче і співає в нас!

Наше християнство, наш тісний зв'язок з Ісусом Христом, розквітає в прихованому саду серця — священному вогні душі. Вона особиста, вона сяє унікально в кожному віруючому, але водночас вплітає нас усіх у Його Містичне Тіло — Святу Церкву. Ми піддаємося Його Слову, і віра — той живий пульс надії, довіри та любові — рухає кожен наш крок, живить вічну місію Церкви. Об'єднані у наших відмінностях, пов'язані цим божественним вогнем, ми стаємо Єдиним — непереможним, незламним!

Почуйте ніжне, термінове прохання святого Петра — нехай воно пронизує ваше серце!

«Мати чисту совість, щоб, коли тебе обмовлять, ті, хто зневажає твою добру поведінку в Христі, були принижені. Бо краще страждати за добро, якщо це воля Божа, ніж за зло.» (1 Петра 3:16-17). О, як це мене зворушує! Живіть ним — дихайте Божими заповідями

кожним волокном свого єства. Це сяюче свідчення, це добре християнське життя — магніт, що притягує блукаючі душі додому. Не аргументи переконують себе; це Святий Дух, що сяє в тобі!

Навіть у найзапекліших інтелектуальних бурях — від шепотів квантових світів, через дива біології, до величезних таємниць космології — сама логіка кричить: Віра — це не дурість; Атеїзм не має монополії на розум. «Бог існує» і «Бог не існує» однаково не доведені чистою думкою. Жодні дебати не змушують вірити; Одних лише слів не вистачає цього.

А твоє життя? Він змушує, він перемагає, він рятує!

Тримайся в героїчній доброті — не для показухи, а з любові до Нього. Це ваш шлях до спасіння, піднесене свідчення Церкви світу. Встаньте, дорогі вірні — нехай ваше життя палає світлом Христа! У цьому емоційному вогні віри насмішка руйнується, серця прокидаються, і вічність кличе. Ти зможеш. Ти мусиш. Він вірить у тебе. Живіть це зараз — відчуйте, як перемога вирує у ваших жилах!

* * *

Життя має бути зціленим від ненависті, яка є посівом Сатани, і повністю протилежить християнському вченню. У приватному та суспільному житті ненависть є руйнівною і руйнівною силою, від якої католик не повинен користуватися. Як у ідеологічних суперечках, так і в політичних змаганнях, ненависть має розглядатися як заборонена зброя, яку ми безумовно засуджуємо. Найвищий закон Христа — це взаємна любов, яка не шкодить ні людині, ні справі, а радше об'єднує людей різних поглядів і веде їх до згоди. До гасел ненависті та помсти ми повинні протиставити вченню справедливості та любові ближнього (кардинал А. Хлонд, 1948).

У любові Христові,
Отець Ентоні

Майкл Дамаскін: Чотири військові святі. XVI століття
Музей Бенакі, Афіни

АНГЕЛИ В ІКОНАХ: 26 ВИДІННЯ ВІРИ: ІКОНИ ЄВАНГЕЛІСТІВ, АПОСТОЛІВ І СВЯТИХ

У сяючому серці Православної Церкви, як і в її сестринській традиції католицизму, вшанування святих запалює душу, як зірки, що пронизують нічне небо. Ці сяючі постаті — посередники і заступники — стоять мостами між людством і Божественним, покровителями, які шепочуть наші благання до небес, і живими свідченнями, чие святе життя кличе нас піднятися до моральної величі. Наслідуй їх, і твій дух злетить!

Хоча стародавні канони керують цією священною відданістю, православний світ розквітає яскравими місцевими виразами, гобеленом благодаті, вплетеним між народами. Кожна

земля має свого національного покровителя — чудотворця, чії вчинки відлунюють крізь вічність, залучаючи віруючих у паломництво до священних поховань і реліквій. Тут втомлені серця знаходять оновлення, кроки прискорюються надією, а душі торкаються вічного!

Аскети й відлюдники, такі величні стовпи витривалості, як Симеон Стилєт і Антоній Відлюдник, викликають вражаючу пошану. Їхні невблаганні прагнення до Бога надихають нас підкорювати власні внутрішні пустелі. Ікони цих святих прикрашають не лише величні іконостаси, а й інтимні куточки повсякденного життя — календарні ікони, що відзначають час святістю, подорожні ікони як вірні супутники на життєвому шляху, захищають і підносять скрізь наш шлях.

Від початку християнства вічні оповіді Старого Завіту запалили художній вогонь, нагадуючи нам про непохитний Божий завіт. Якщо ікони окремих пророків — рідкісні коштовності, то могутній Ілля сяє як маяк пророчого завзяття. Улюблені сцени — Жертва Авраама, глибока відмова віри; Обійми Авраама, обійми божественного прийому — покликають нас довіряти, сподіватися і жити як спадкоємці цих священних обітниць.

Нехай ці святі образи зворушать твоє серце: поглянь на них, і нехай їхнє світло пробудить святого в тобі!

Поранене світло

Коментарі до Євангелія від святого Івана

Євангеліє від Святого Івана використовується в лекціонарії для неділі на певні події, свята та урочистості, а також у певні пори року, наприклад, на Великдень, Різдво.

Розділ 22

Лазар

Іван 11:3-7, 20-27, 33б-45

Лазар лежав у холодному, непохитному обіймі гробниці. У духовному житті гріх — це саме ця смерть. Можливо, ми не знаємо конкретного шляху, яким йшов Лазар, але образ його зламаноного тіла, похованого в кам'янистій печері, є моторошно точним портретом душі в неволі. Це стан людини, яка роками заглушувала шепіт совісті, поки ця тиша не перетворюється на в'язницю — поховання духу, поки тіло ще дихає.

Коли Ісус стоїть перед тією печерею і кричить, Лазар з'являється. Але подивіться на нього! Він зв'язаний руками і ногами; Його обличчя загорнуте в поховальну тканину, ніби його саму особистість стерла темрява. Він безпорадний. Він не може рухатися, не може звільнитися, навіть не наважується мріяти про свободу. Хоча грізний голос Ісуса проникав у затхлий, гнилий повітря могили, щоб повернути його до життя, Лазар все одно відчайдушно потребував рук інших, щоб бути по-справжньому вільним.

Ісус звертається до громади і наказує: «Розв'яжіть його!»

Лазар уже ніс сморід гниття. Його становище було людськи безнадійним, трагедією, що розкладається. Якби не голос Ісуса, зворушений любов'ю, що плаче, і не руки громади, які наважувалися торкнутися його бинтів, Лазар залишився б в'язнем темряви. Його «смердюча ситуація» лише погіршилася б, привабуючи черв'яків відчаю, які живилися б його гниль.

Як часто ми робимо це з собою? Ми плечемо власні савани крізь роки гріха, заплутуючи себе в кайдани, які не можемо розірвати самі. Ісус дає божественне натхнення залишити гроб — Він кличе нас до світла Сповіді — але Церква покликана скасувати залишкові наслідки нашого поховання.

Церква не є анонімною інституцією; Вона — мати, сім'я братів і сестер. Вона — спільнота, яка слухає Слово і ламає з нами євхаристійний хліб. І що це за «бинти», які залишаються навіть після того, як нас прощають? Це шрами страху, тяжкість смутку, холодні стіни ізоляції, палаючий гнів і паралізуючі тремтіння сумніву.

Я щиро вірю, що люди, яких ми зустрічаємо протягом сорока восьми годин після щирого Сповіді, послані Богом. Саме вони допомагають нам розгорнути тканину з очей. У ранній Церкві основна громада була невеликою — близько ста двадцяти душ. Це було не просто символічне число; Це був людський голос. Це була спільнота, де люди були «прозорими» одне для одного. Всі знали Лазаря. Усі знали його ім'я, боротьбу і запах.

У нашому сучасному, неоязичницькому світі ми втратили це. Ми живемо в «величезних» громадах, де ми лише статистика — підрахунок розподілених причастей або число в лавці. У цих величезних, анонімних просторах ніхто не знає, що Лазар зник. Ніхто не помічає сморіду відчаю брата. Ми пропонуємо «знак миру» незнайомцям, поки наші сусіди гниють у самотності. Але ті, хто зібрався біля гробниці Лазаря, знали його. Вони його любили. І через те, що вони його любили, вони допомогли розв'язати його.

Зверніть увагу на божественний порядок цього чуда, як зауважив святий Григорій Великий: Спочатку Господь викликає душу з гробу; лише тоді Він наказує громаді розв'язати його. Якби учні намагалися розв'язати його, поки він ще мертвий у могилі, сморід був би нестерпним. Урок глибокий: вихід — це сповідь гріхів; Розв'язання — це повернення до тепла спільноти. У Церкві немає справжнього життя для тих, хто відмовляється виходити з гробу, хто воліє залишатися схованим і поширювати запах смерті.

Пам'ятаєте гостя на весільному бенкеті, у якого не було одягу? Він мовчав, коли король запитав його. Він не зізнавався у своїй потребі; Він не хотів говорити свою правду. І речення було страшним: *«Зв'яжіть його руки і ноги і кидайте в темряву.»* Якщо ми мовчимо про свої гріхи, якщо відмовимося від весільного одягу покаяння, навіть Євхаристія не зможе врятувати нас від темряви, яку ми обираємо.

Ця сила «зв'язувати і розпускати» — найбільший дар, дарований Апостолам та їхнім наступникам. Коли Ісус дав Петру ключі, він дав йому повноваження розбити ланцюги сатани. У Книзі Об'явлення ми бачимо, як Дракон зв'язаний і кинутий у безодню. Це влада Церкви: зв'язувати Ворога і розв'язувати дитя Божу.

Але коли людина чіпляється за мовчання, коли відкидає натхнення на примирення, ці ланцюги гордості, пристрасті та заздрості починають твердіти. Протягом місяців і років вони перетворюються на кайдани жаху і сорому. Вони паралізують серце, поки не здається, що ніхто — навіть Бог — не може допомогти.

Проте є надія. Ми перебуваємо у сезоні Великодня — великого сезону «Поклику вперед». Від світанку і до найглибшої ночі голос Спасителя лунає в каньйонах наших сердець, плачучи сльозами та божественною владою: **«Лазарю, виходь!»**

Не залишайтеся в темряві. Прийди до світла, нехай твої брати й сестри побачать твоє обличчя, і нехай Церква розв'яже тебе, щоб ти міг по-справжньому ходити знову.

Отець Ентоні

Навколо світу

Іноді пропущені новини

СПРАВА ПОЧОБУТ

ГРА ЗА СВОБОДУ

Звільнення журналіста Анджея Почобута після 1860 днів у в'язниці з високим рівнем безпеки є глибокою перемогою гідності людської особистості. Понад п'ять років Почобут був свідком істини, витримуючи полоне, що випробовувало межі людського духу. Його свобода, забезпечена наполегливими дипломатичними зусиллями американської та польської влади, є прикладом євангельського мандату «проголошувати свободу полоненим» (Лука 4:18).

З етичної точки зору цей результат підкреслює моральний обов'язок політичних лідерів захищати пригноблених. Втручання команди президента Трампа, яка працює у координації з польськими чиновниками, демонструє плоди стійкості міжнародної солідарності. Як зауважив дипломат Джон Коул, «це спрацювало», доводячи, що терплячі переговори, засновані на справедливості, можуть подолати системну темряву.

З католицької точки зору, повернення Почобут нагадує нам, що жодна людина ніколи не забувається. Вона підсилює принцип, що істина і справедливість, хоч і часто відкладені світськими силами, ніколи не перемагаються, коли зустрічаються з любов'ю та молитвою. Ця подія слугує закликом до вірних залишатися невтомними у прагненні спільного блага, довіряючи, що світло зрештою перемаже тіні несправедливості.

ДРОНИ З УКРАЇНИ

Вони хочуть вчитися

Польща та Україна оголосили про стратегічну співпрацю для створення «флоту безпілотників», крок, що підкреслює перетин сучасних технологій із католицькою традицією легітимної оборони. Заступник прем'єр-міністра Владислав Косіняк-Камиш зазначив, що це партнерство поєднує польські ресурси з українською стійкістю, сформованою через випробування триваючого конфлікту.

З точки зору православного католицького вчення, «законний захист може бути не лише правом, а й тяжким обов'язком для того, хто відповідає за життя інших» (ССС 2265). Ця спільна ініціатива відображає чесноту солідарності — визнання боротьби сусіда як нашої. Створивши Підкарпацький центр компетенції, ці країни проявляють обачність, необхідну для захисту людської гідності від несправедливої агресії.

Хоча Церква невпинно молиться за «благословених миротворців», вона також визнає, що справедливий мир часто вимагає сили, щоб стримувати шкоду. Ця відданість інноваціям служить спільному благу, використовуючи розвідувальні та оборонні технології для захисту персоналу та вразливих. У справедливій оцінці сучасних геополітичних реалій цей дух братерства прагне створити щит для невинних, слугуючи необхідним кроком до

ПРОГНОЗ

Найбагатша Ірландія?

МВФ щойно знизив свої прогнози на 2030 рік, і якщо дивитися на цифри, Ірландія, Люксембург і Норвегія «розбивають його» за ВВП на душу населення. Але, переглядаючи ці таблиці, пам'ятайте: високий ВВП не означає автоматично якісну душу.

Економічне зростання — це дар від Творця, але воно покликане побудувати те, що Церква називає «цивілізацією любові». Незалежно від того, чи нація займає 12-те місце, як Німеччина, чи піднімається до 20-го, як Польща, моральний мандат ідентичний: багатство має служити гідності людської особистості, а не навпаки.

Перше місце в Ірландії технічно складне через корпоративні структури, але це ідеальне нагадування, що «автентичний розвиток» — це не про викуп акцій, а про те, чи може сім'я процвітати і чи захищені вразливі.

Давайте підбадьоримося! Ці багатства — інструменти солідарності. У міру розвитку економік Європи будемо молитися, щоб ці ресурси використовувалися для захисту святості життя та соціальної справедливості. Наша справжня надія не в банківському рахунку; це у перетворенні матеріального багатства на знаряддя Божої благодаті. Давайте побудуємо майбутнє, де всі процвітають — тілом і душею.

Ми читаємо Папу Лева

Віра звільняє наші серця від тривоги володіння і здобуття, від ілюзії погоні за престижним місцем, щоб мати значення.

Покликання — це не статична мета, а динамічний процес дозрівання, підтримуваний близькістю з Господом: бути з Ісусом, дозволяти Святому Духу діяти в серцях і життєвих ситуаціях, і перечитувати все у світлі отриманого дару — ось що означає зростати у своєму покликанні. Як

лоза і гілки (див. Йн 15:1-8), так і все наше існування має спиратися на міцний і необхідний зв'язок з Господом, щоб воно ставало все повнішою відповіддю на Його поклик — через випробування і необхідні «обрізки». «Місця», де Божа воля найчіткіше проявляється і відчувається Його безмежна любов, часто є справжніми та братерськими зв'язками, які ми здатні встановити протягом свого життя. Як цінно мати хорошого духовного наставника, який супроводжує нас у відкритті та розвитку нашого покликання! (...) Отже, покликання — це не щось, що набувається одразу, щось «дане» раз і назавжди: це шлях, що розвивається аналогічно людському життю, де отриманий дар (...) має житися щоденними стосунками з Богом, щоб він міг рости і приносити плоди.

Послання до Всесвітнього дня молитви за покликання, 26 квітня 2026 року.

Ви станете пророками у своєму служінні, якщо ви люди миру і єдності, переплітаючи нитками благодаті і милосердя величезні й густонаселені простори цієї єпархії, гармонізуючи відмінності, гостинними, слухаючими та прощаючими. Не дозволяйте себе шукати — дозвольте себе знайти. І прагнуть, щоб священники, диякони, сестри і брати, а

також миряни, які займаються апостолатомом, ніколи не відчували себе самотніми. Допоможіть їм знову розпалити надію у своїх різних служіннях і відчути, що вони є учасниками однієї місії. Завжди знайте, як невтомно підтримувати людей і громади, просто нагадуючи їм про красу Євангелія.

Свята меса з обрядом єпископського рукоположення, 2 травня 2026 року.

У старому світі, де ми досі паломники, увага повертається до ексклюзивних місць, досвідів, доступних лише для небагатьох, або до привілею потрапити туди, куди ніхто інший не має доступу. Однак у новому світі, до якого веде нас Воскреслий, те, що має найбільшу цінність, доступне для всіх. Проте вона не втрачає привабливості саме через це. Навпаки, те, що тепер відкрито для всіх, приносить радість: вдячність замінює суперництво; гостинність усуває виключення; Достаток більше не означає нерівність. Найголовніше, нікого не плутають з кимось, ніхто не губиться. Смерть загрожує стерти ім'я і пам'ять, але в Богі кожна людина нарешті є справжнім собою. Насправді саме це місце ми шукаємо протягом усього життя, іноді готові на все, щоб отримати трохи уваги та визнання.

«Вірте», — каже нам Ісус. Ось у чому секрет! "Ти віриш у Бога; також вір у Мене» (Йн 14:1). Саме ця віра звільняє наші серця від тривоги володіння і здобуття, від ілюзії погоні за престижним місцем заради значущості. Кожна людина вже має безмежну цінність у таємниці Бога, який є істинною реальністю. Люблячи одне одного так, як Ісус любив нас, ми передаємо це усвідомлення один одному. Ось нова заповідь: таким чином ми очікуємо рай на землі, показуючи всім, що братерство і мир — це наша доля. Адже в коханні, серед безлічі братів і сестер, кожна людина відкриває, що вона унікальна і неповторна.

Молитва Регіни Каелі, 3 травня 2026 року.

Перший рік Лева XIV

Жити добре в бурхливих часах: мудрість святого Августина та Папи Лева XIV

У світі, часто позначеному невизначеністю, вічні слова святого Августина звучать з глибокою ясністю: «Жити добре, і часи будуть добрими.» Це потужне прозріння, яке підтримує Папа Лев XIV, нагадує нам, що ми маємо силу формувати нашу епоху через свої дії та віру. Як додає Лев XIV у своїй книзі «Сила Євангелія: Християнська віра у 10 словах»: «Ми можемо надати сенс нашому часу через наше свідчення і молитву до Святого Духа, щоб Він зробив нас, чоловіками і жінками, які заражають інших миром і поширюють аромат Його любові та милосердя.»

Святий Августин, шанований єпископ Гіппона, запропонував унікальний погляд на час, який кидає виклик традиційному уявленню. Він стверджував, що минуле, теперішнє і майбутнє не є різними, а існують одночасно в нашій свідомості: пам'ять означає присутність речей минулого, сприйняття — присутність теперішніх речей, а очікування — присутність майбутнього. Ця філософія підкреслює важливість повноцінного життя в кожному мить — тему, яку Лев XIV, духовний наступник Августина, прийняв і розширив цю тему.

Після свого обрання Папа Лев XIV став надійною опорою, що веде Церкву через бурхливі води. Очікування були високі щодо понтифіка, який міг би поєднувати традиції з відкритістю, приваблюючи як прогресивні, так і традиціоналістські групи в Церкві. Через рік після початку свого понтифікату Лев XIV, здається, знайшов цю тендітну рівновагу. Його лідерство відображає догматичну безперервність Івана Павла II та Бенедикта XVI, що проявляється в його катехизаціях на Другому Ватиканському соборі, а пастирський підхід нагадує Папу Франциска, особливо у акценті на синодальності та зв'язку між вірою і бідними, як це було сформульовано в його першому апостольському заклику *Dilexi te*.

Стиль Лева XIV вирізняється точністю та ясністю, хоча він залишається стриманою фігурою порівняно з більш демонстративними жестами Івана Павла II чи Франциска. Проте його емоційна глибина була очевидною під час першої зустрічі з вірними після обрання. Його вибір імені, натхненний соціально реформістським Левом XIII, свідчить про намір протистояти сучасним викликам, зокрема появі штучного інтелекту. Його майбутня енцикліка, попередньо названа «*Величне людство*», з нетерпінням чекає, особливо після його глибокої заяви, що «технологічні інновації можуть бути формою участі у божественному акті творення», врівноваженою застереженням щодо потенційних ризиків ШІ.

На світовій арені Лев XIV обережно вирішував чутливі питання. Уникаючи прямого засудження геополітичних агресорів, його заяви тонко розкривають його позицію, гарантуючи, що його слова не можуть бути використані пропагандою. Його акцент на мирі, милосерді, свідченні та молитві — ключових темах його понтифікату — пропонує дорожню карту для вірних у невизначені часи.

Можливо, одним із найяскравіших внесків Лева XIV є його поетичне оформлення діалогів як «паломництва серця». Ця виразна фраза передає суть діалогу як безперервної подорожі відкритих розумів і сердець, концепції, яка глибоко резонує в епоху, що прагне зв'язку та розуміння.

Хоча його понтифікат ще перебуває на початковому етапі, Папа Лев XIV уже залишив незгладимий слід. Його поєднання філософської глибини, запозиченої з Августина, та практичного керівництва для сучасних викликів позиціонує його як кермана нашого часу. Поки ми чекаємо на його подальші вчення, одне зрозуміло: живучи добре, як закликав Августин, ми справді можемо зробити наші часи добрими — і Лев XIV готовий вести цей шлях.

На мою думку

Епоха зів'яних книг

Times Radio розпалило розмову про важливість читання, особливо серед молоді. Поширена думка полягає в тому, що сьогодні більше людей пишуть, ніж читають. Ця ідея набирає ваги, коли ми дивимося на вартість книг, яка зазвичай коливається від £10 до понад £20. Для багатьох, особливо для тих, хто має фінансові труднощі, вибір між купівлею книги та їжею є складним вибором. Ті, хто має економічні труднощі, часто з сильним бажанням інтелектуального стимулювання, найбільше страждають від скорочення культурних витрат, що підкреслює погіршення економічної ситуації.

Незважаючи на заяви про досягнення уряду, факт залишається фактом: зі зростанням бідності людей їхня здатність читати зменшується. Варто також запитати, скільки тих, хто

каже, що не може дозволити собі книги, витрачають великі суми на стрімінгові сервіси, такі як Netflix, які заповнюють ринок дедалі більш упередженим контентом, перетворюючи мистецтво на ще одну форму розумової розваги. Зростання кількості серіалів із жіночими головними ролями, перероблених класичних історій і історично неточних переказів — як-от темношкірий, гей-король Артур — свідчить про тривожну тенденцію лінощі в мисленні та перенасичення пропагандою.

Але читання — це шлях до свободи. Це дозволяє людям творити і жити у світі, створеному ними самими у своїй уяві, що є глибоко особистим і збагачуючим досвідом. На жаль, світ видавництва переповнений швидко створеними мемуарами про знаменитостей і порожніми путівниками, створеними більше заради прибутку та слави, ніж для додавання чогось значущого до літератури. Ці книги, часто сповнені кліше і позбавлені глибини, замінюють колись ціновані романи, що торкалися актуальних проблем.

До цієї проблеми додаються надмірно драматичні кримінальні історії, де сюжети важко відстежити, а колишні шпигуни продають невразні «шпигунські трилери», які просувають як бестселери, хоча й позбавлені справжнього захоплення. Молоді жінки також вкладають свої сексуальні фантазії та ментальні захоплення у надмірно сенсаційне письмо, що ще більше знижує якість опублікованого.

Коротко кажучи, сучасна література перебуває у скрутному становищі. Без захопливих історій суть культурного життя опиняється під загрозою, не здатна вижити на поверхневих імітаціях чи пропаганді, замаскованій під велику літературу. Британська культура, колись жива, тепер страждає від надлишку швидко просуваних, нагороджених творів, які відштовхують зменшену аудиторію читачів. Якщо ми втратимо здатність розпізнавати справжній літературний талант, чарівність культури зникне, загрожуючи нашій незалежності. Ми повинні підтримувати справжню літературу та британських авторів, адже їхня творчість є життєво важливою для добробуту та ідентичності нашої нації.

Тоні Вуд

Молитва

Будь ласка, не забувайте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наших молитов: Ендрю Маклафлін, Клер Віггінс, Рассел Керрол, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Ліліан Кокс, Сара Кармайл і Долін Дурнін.

Будь ласка, молисья про Брендана Клаффі (2026), Джона Макдональда (2026), Дорін Кларк (2003), Валері Шарлотту Мортон, Долорес Франциско (2007) та всіх, чиї річниці припадають на цей час.

Новини та події

Приєднуйтеся до нас на чай і каву в залі після недільної меси. Ми щиро вітаємо гостей і будемо раді поділитися з вами нашою гостинністю. Сподіваємося побачити вас там!

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

парафія Королівської дієцезії Аргайла та островів; Charitable Trust, зареєстрована шотландська благодійна організація, SC002876

Парафіяльний настоятель: отець А. Вуд, Святий Кіран, Кемпбелтаун; Тел. 01586 55216

Католицький автор для щотижневого католицького видання. з суворим дотриманням православного католицького вчення та доктрини.